

Udsyn mod aften

En sødt bedugget humlebi
går op fra honninggruben.
Og hylden løfter mulmets flig
bag nattergalestruben.

Et stille suk. En dag er endt
hos kløver og jasminen.
Og mindet blander skumringslyst
sin dug i aftenvinen.

En landsbykirke står så fjernt
bag sommerfuglelegen.
Og lyser som et stykke kridt,
et barn har tabt på vejen.